

Prof. Roman LASOCKI
Dziedzina - sztuki muzyczne
Dyscyplina artystyczna - instrumentalistyka

Warszawa, dnia 20.01.2019 roku

Akademia Muzyczna w Krakowie
Dziekan Wydziału Instrumentalnego
wpłynęło dnia 25-02-2019
nr ..... zał. ....
mgr Małgorzata Krowicka

RECENZJA PRACY DOKTORSKIEJ
pana mgr. Błażeja KOCIUBANA

Zleceniodawca recenzji:

Akademia Muzyczna w Krakowie, pismo z dnia 04 stycznia 2019 roku, zlecenie podjęte na podstawie *Ustawy z dnia 14.03.2003 roku tekst jednolity o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki* (Dz. U. z 2016 roku, poz. 882 z póź. zmianami) oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 30.10.2015 roku w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, a postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. 2015 poz. 1842).

Dotyczy

Uchwały Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 28 września 2016 roku w sprawie:

- wszczęcia, na wniosek Pana **mgr. Błażeja Kociubana** przewodu na stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej – instrumentalistyka

oraz Uchwały Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 24 października 2018 roku w sprawie:

- wyznaczenia recenzentów

W świetle *Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki* (Dz. U. z 2016 roku, poz. 882 z póź. zmianami) Rada Wydziału Instrumentalnego posiadała uprawnienia do przeprowadzenia przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej - instrumentalistyka.

Do nadesłanego mi przez przewodniczącego Rady – dziekana Wydziału Instrumentalnego dr. hab. Mariusza Sielskiego pisma, sygnowanego datą 4 stycznia 2019 roku, informującego o wszczęciu przewodu doktorskiego i wyznaczeniu mej osoby recenzentem pracy doktorskiej Pana mgr. **Błażeja Kociubana pt. "Alfred Schnittke i jego sonaty na skrzypce i fortepian"** została dołączona następująca dokumentacja z posiedzenia Rady Wydziału Instrumentalnego w dniu 28.09.2018 i 24.10.2018 roku:

- wyciąg z protokołu Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 28.09.2018 roku i 24.10.2018 roku;
- uchwała o wszczęciu przewodu na stopień doktora sztuk muzycznych
- uchwały o wyznaczeniu recenzentów
- praca doktorska wraz z dokumentacją,

Niniejszym stwierdzam, że w świetle *Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku art. 11 ust. 1 i 2 oraz 14 ust. 1 pkt.1 i ust.2 pkt. 1 (Dz.U. z 2016 r. poz. 882 z późn.zm.)* Rada Wydziału Instrumentalnego podjęła prawomocną uchwałę o wszczęciu przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej - instrumentalistyka oraz wyznaczeniu mej osoby recenzentem pracy doktorskiej dla Pana mgr. Błażeja Kociubana.

Podstawowe dane o Kandydacie

Pan Błażej Kociuban urodził się dnia 08.03.1990 roku w Krakowie. Studnia muzyczne I i II st. w klasie skrzypiec dr. hab. Piotra Tarcholika ukończył z wyróżnieniem w Akademii Muzycznej w Krakowie w 2014 roku, a studia licencjackie w mistrzowskiej klasie skrzypiec prof. Zakhara Brona w Zürcher Hochschule der Künste w Szwajcarii w 2013 roku. Jest laureatem szeregu międzynarodowych i ogólnopolskich konkursów skrzypcowych. Posiada pokaźny dorobek artystyczny. Występował w kraju i zagranicą ze znakomitymi wykonawcami, a także z wieloma orkiestrami symfonicznymi (m.in. NOSPR w Katowicach, Filharmonia w Krakowie).

Z członkami formacji *Artsemble* dokonał nagrania **Tria fortepianowego** Fryderyka Chopina i Feliksa Mendelsohna. Otrzymał też m.in. stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Fundacji Jolanty i Aleksandra Kwaśniewskich oraz Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa, a także szereg innych wyróżnień.

Obok intensywnej działalności koncertowej Doktorant jako pedagog związany jest z Państwową Szkołą Muzyczną I i II st. w Kalwarii Zebrzydowskiej.

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Praca doktorska Pana Błażeja Kociubana pod tytułem: **pt. "Alfred Schnittke i jego sonaty na skrzypce i fortepian"** - składa się z dzieła artystycznego zarejestrowanego na nośniku elektronicznym oraz opisu, stanowiących łącznie pracę pod wspomnianym tytułem.

Dzieło artystyczne obejmuje:

- **Sonatę na skrzypce i fortepian (1963)**
- **Sonatę na skrzypce i fortepian (1968)**
- **Sonatę na skrzypce i fortepian (1994)**
-

Wykonawcy:

Błażej Kociuban – skrzypce

Paweł Motyczyński - fortepian

Pan Błażej Kociuban przedstawiając cykl trzech sonat Alfreda Schnittke podjął się zadania ważnego i potrzebnego. Bowiem mimo powszechnego uznania jakim dorobek kompozytora cieszy się tak wśród artystów muzyków jak i publiczności oświeconej, twórczość Alfreda Schnittke zbyt rzadko gości na estradach koncertowych, a także nieczęsto przedstawiana jest w mediach. Prezentowane na płycie sonaty poglądowo ilustrują artystyczny rozwój wybitnego twórcy prezentując rozwój jego stylistyki, tym samym dając wykonawcom możliwość wykazania się zrozumieniem odtwórczych niuansów interpretacyjnych. Błażej Kociuban z zadania powyższego wywiązuje się w sposób znakomity. Zachwyca bogactwo stosowanych przezeń środków artystycznego wyrazu. Zarówno dynamika używana w sposób świadomy, tak w trybie subito jak i stopniującym, jak i stosowane z wyczuciem rubato, współtworzą wspaniałą architekturę we wszystkich trzech dziełach Schnittkego. Świadomość budowy architektonicznej w cyklu sonatowym wydaje, się zwłaszcza w wypadku dzieł tej epoki, szczególnie istotna. Uznanie niżej podpisanego budzi stosowanie ogromnie wysmakowanej i z najlepszym gustem używanej vibracji. Powściągliwość w jej dawkowaniu, prawdziwie mistrzowskie operowanie technologią non vibrato na dużych płaszczyznach oraz budowanie długich fraz poprzez świadome nasycanie intensywnością vibrata przebiegu linii melodycznych dzieł, tworzy zgoła wyjątkową aurę dźwiękową głównie wolnych części sonat. Budowaniu właściwej

narracji utworów sprzyja także racjonalnie stosowana w całym bogactwie jej możliwości, artykulacja. Sonaty Schnittkego stawiają przed skrzypkiem niezwykle trudne zadania czysto instrumentalne, których rozwiązanie wymaga od wykonawcy prawdziwego mistrzostwa we władaniu instrumentem. Wykonanie sonat Schnittkego w interpretacji Błażeja Kociubana pozwala nam o tym oczywistym fakcie zapomnieć, co w sposób oczywisty przyczynia się do prawdziwej satysfakcji odbiorcy. Niechaj wolno mi będzie powołać się w tym miejscu na entuzjastyczną prawdziwie recenzję jednego z najwybitniejszych polskich autorytetów wiolinistycznych, prof. Kai Danczowskiej, która już magisterski recital dyplomowy Błażeja Kociubana oceniając nadzwyczaj wysoko, uznała go za ważne wydarzenie artystyczne. Autor niniejszej recenzji ten entuzjazm dla sztuki wykonawczej Doktoranta w pełni podziela.

Dzieła Schnittkego wymagają od wykonawcy partii skrzypiec i fortepianu prawdziwego partnerstwa opartego z jednej strony o znakomite opanowanie instrumentów z drugiej zaś o pełną unifikację artystycznej wizji obu solistów. Paweł Motyczyński wydaje się być pod tym względem partnerem wręcz idealnym, zaś porozumienie obu wykonawców owocuje także niezwykle czytelnym i dramaturgicznie uzasadnionym przedstawieniem skomplikowanej faktury dzieł Schnittkego.

Twórczość Schnittkego, jak i spuścizna wszystkich nieomal twórców w historii przeżywa okresy zainteresowania falującego, a jej tradycje wykonawcze mimo dającego się zaobserwować renesansu, są wciąż w budowie. Dobrze zatem, iż na polskim rynku fonograficznym zagości nagranie trzech sonat Schnittkego w prawdziwie znakomitym wykonaniu Błażeja Kociubana i Pawła Motyczyńskiego, które to dzieło artystyczne w ramach przewodu doktorskiego z satysfakcją przyjmuję.

Część opisowa rozprawy

Część opisowa rozprawy „Alfred Schnittke i Jego Sonaty na skrzypce i fortepian. Zagadnienia wykonawczo-interpretacyjne”, przynosi ogromną satysfakcję czytelnikowi i stanowić może przykład idealnego wręcz zrozumienia samej istoty przewodu doktorskiego na obszarze sztuk wykonawczych. Niżej podpisany będąc przed kilku dekadami recenzentem pracy habilitacyjnej, przewodu profesorskiego oraz kilku znakomych książek promotora tej rozprawy doktorskiej prof. dr. hab. Mieczysława Szlezera, ocenę taką uważa za wręcz oczywistą, bowiem jest prof. Szlezer nie tylko

wybitnym wirtuozem skrzypiec lecz także wytrawnym autorem znakomitych publikacji i wyrafinowanym intelektualistą. W duchu tego stwierdzenia utrzymana jest moja ocena pracy Błażeja Kociubana.

Rozprawa zbudowana została wręcz idealnie, a zarówno wyrażone we wstępie swoiste „wyznanie wiary” Autora jak i opracowana przezeń biografia kompozytora, zawierają cały szereg elementów oryginalnych i wysoce interesujących. Za prawdziwie znakomity uważam podział analizy wszystkich trzech dzieł na części opisowe i wykonawcze. Dzięki temu zabiegowi Autor uzyskał jakże pożądane poczucie ładu i porządku, którego czytelnik w wielu podobnych publikacjach doszukać się nie może, bowiem najsensowniejsze nawet analizy formalne omawianych dzieł, pomieszczone z najświetlejszymi nawet uwagami dotyczącymi ich interpretacji powodują swoisty nieład, a poprzez brak dyscypliny intelektualnej deficyt zwartości i przejrzystości prezentowanych tekstów. Błażej Kociuban przedstawia nam zarówno analizy opisowe jak i wykonawcze na najwyższym poziomie profesjonalizmu, a uwaga ta dotyczy zarówno omówienia przez Autora formalnej budowy jakże skomplikowanych dzieł, jak i problematyki ich wykonania. Doktorant głębią analityczną swej pracy, ogromną ilością omawianych niuansów w pełni potwierdza rysującą się od pierwszych chwil obcowania z ocenianym dziełem artystycznym tezę, iż mamy oto do czynienia z artystą w pełni świadomym i dojrzałym, budującym kreacje w sposób w pełni logiczny i odpowiedzialny, a więc wykonawcą, u którego intuicja artystyczna i wiedza twórcza bilansują się tworząc jakość w sztuce rzadką i niezwykle pożądaną. Bogaty mianozbiór, sztuka posługiwania się językiem ojczystym, a także umiejętność wprzód głębokich analiz, a następnie właściwej syntezy, powalają część opisową pracy doktorskiej określić jako doskonałą, a tym samym z radością zaakceptować

Konkluzja

Praca doktorska mgr. Błażeja Kociubana jest dziełem w pełni oryginalnym, traktującym o temacie dla sztuki muzycznej ważnym. Z pełną odpowiedzialnością pragnę zarekomendować zarówno CD zawierające trzy sonaty Schnittkego jak i traktat opisowy dzieła do rychłej publikacji.

Część opisowa pracy oraz dzieło artystyczne stanowią w moim mniemaniu całość w pełni integralną dając Doktorantowi legitymację do w pełni samodzielnej pracy artystycznej i stanowiąc zdolności tej dobitne potwierdzenie.

W swej pracy Błażej Kociuban w pełni rozwiązał założona zagadnienia artystyczne spełniając bez zastrzeżeń wymagania art. 13 ust. 1 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. Pracę doktorską z najwyższą satysfakcją przyjmuję.

Prof. zw. dr hab. Roman Lasocki